

погрижилъ за да се възползува съ тѣхъ, да отиди въ Букурешъ да иска завѣщанатѣ милостиниѣ и отъ изново постѫшившите влашки князове и да изиска да му се издаде и новъ Хрисовулъ; понеже всѣки единъ князъ призовава чрезъ Хрисовулъ-тѣ си: „и другитѣ въ Христѣ-Братія Господари, които слѣдъ него ще доджатъ да владѣятъ, да благоволятъ да възобновятъ и потвърдятъ таѣ милостиниѣ“. — Замѣчательното впрочемъ въ тѣ Хрисовули е: че въ най-първия Хрисовулъ, Князъ Кантакузинъ се означава съ титлата „Самодержецъ и Господаръ земле Унгро-Влахийское“ въ 1715 г. Въ всичкитѣ же други 3 Хрисовула князоветѣ влашки сѫ се називавали вече не „Самодержци“, а „Господари само Влахий“, или „Земле Влахийское.“ При това и гербъ-тѣ на първия Хрисовулъ е единъ *двуглавенъ орелъ*, а на втория гербъ-тѣ му е едноглавенъ орелъ; на другитѣ же два, — сѫвсѣмъ нѣма гербъ. Вижда се че това измѣненіе на Титулитѣ на Влашкитѣ князове, както и на гербоветѣ имъ, е и трѣба да е станжало въ слѣдствіе на тогавашното политическо отпадванье на влашкото княжество; и слѣдователно по голѣмото му подчиняванье подъ турското царство. Титулитѣ на Князоветѣ сѫ написани съ много голѣми глаголически букви чисто бѫлгарски написани съ чербено мастило; първия отъ тѣ Хрисовули има при това отлични украшенія и изображеніето на Св. Тройца. Въ всѣки единъ Хрисовулъ е поставенъ и саморъчнія подписъ на княза въ средата на единъ флаговиденъ образецъ, нашаренъ въ двата първите, съ зелена и червена боја, а въ двата послѣднитѣ само съ простѣ черни бої. — На около двата първи Хрисовула иматъ златни цвѣтисти хубави украшенія. — За любопитство нѣ излагами тукъ преводъ-тѣ на най първия Хрисовулъ отъ 1715 година, ако и да има въ него много истрити мѣста, и вижда се злобно и нарочно истрити, но отъ кого? намъ бѣ невъзможно да узнаемъ.
